

Zatara je polskal Štern Kollerja, katerega je poročal o umoru in mu je odšel del denarja. Koller se je podal z denarjem domov, pa se je kmalu vrnil z materjo, katera je dobila od Šterna par stotakov in jih je skrila na vrtu. Istotako je odpadlo nekaj denarja na Šternovo mater.

Po zločinu in do obravnave

Po mirni razdelitvi plena sta se odpeljala Štern in Koller z avtomobilom v Celje in Zagreb, kjer sta zapravila oropani denar. Čez par dni sta se vrnila skrivaj v Maribor, kjer sta obiskala starše. Preiskrbeli sta se z novimi sredstvi ter sta jo srečno pobrisala po bolj skrivnih stezah v Avstrijo. Lansko jesen je lopova aretirala avstrijska oblast in ju je izročila naši. Tekom zasliševanja se je naenkrat pojavilo ime Belak, katerega so pozneje razkrinkali kot drugega morilca, medtem ko so prvotno domnevali, da je zagrešil roparski umor v Mejni ulici Koller skupno s Šternom.

Obtoženi so le deloma priznali krivdo. Sodba

Ivan Koller je bil obsojen na 20 let robi, Karl Štern in Franc Belak pa na do smrtne ječo.

Radi dvojnega roparskega umora obsojen na do smrtne ječo. Okrožno sodišče v Novem mestu je obravnavalo zadnje dni divjaški dvojni roparski umor, katerega je zakrivil Stanko Brodarič, 25 letni posestnikov sin iz Rosalnice v občini Metlika-okolica. Državni pravdnik je Brodariča obtožil, ker je 18. februarja 1937 v Čurilih po zrelem preudarku in iz koristiljublja umoril 83 letno Baro Kočevar in njeno 58 letno hčer Marijo Vraničar. Zločinec je posekal obe ženici s sekuro in je po njuni hiši vse premetel. Tolovaj je iskal denar, ker je bila Vraničarjeva dalje časa v Ameriki in so ljudje govorili, da je prinesla s seboj precej dolarjev. Po daljšem posvetovanju senata je bil Brodarič obsojen na do smrtne ječo. Obtoženelec je vložil proti obsodbi priziv.

Videla je Veronikin radovedni pogled, pa ni odgovorila ničesar, le z glavo je zmajala in nadeljevala:

»Solze pa za menoj nihče ne bo potočil, ko me ne bo več.«

Tedaj je dejala dekle s svojim ljubim glasom:

»Če me boste radi imeli, mati Cenca, vas bom jaz tudi rada imela in Bog ve, če ne bom potočila mnogo, mnogo solz za vami.«

»Veronika, o, ti si dobra!« je zaihtela Cenca.

Nekoliko je pomolčala, potem je znova začela:

»Čudno je, da mi vsi nimamo otrok; jaz jih nimam; Gašpar, moj brat, jih nima; tvoj ujec jih nima; ti pa staršev nimaš. O, ko bi imela le enega otroka, tako dekle, kakor si ti, o, tedaj bi bilo vse drugače!«

»Kaj pa bi bilo drugače, mati?« je pobarala Veronika.

»Veronika, ti si še mlada. Ko pa človek šestdeset let in še več to zemljo tlači, tedaj doživi marsikaj hudega in marsikak težek kamen mu obleži na srcu.«

»Mati, tak kamen si je treba kar odvaliti,« je menilo dekle nedolžno. »Če ga pa odvaliti ni mogoče, je treba poskrbeti, da ga pomagajo človeku prijatelji nositi.«

»Meni ne pomore nihče. Nimam ne enega prijatelja.«

Slovenska Krajina.

Sobota. Tukajšnji Sokol ima 6. junija javni telovadni nastop. Moral je biti pri sestavi sporeda res »strokovnjak«, kateremu se je posrečilo vse tako razporediti, da članstvo ja ne bo moglo priti k službi božji. Pa se temu ne čudimo, samo drugič se gospodje ne razburjajte, če vam bo kdo očital, da niste naklonjeni veri. Kako kdo dela, po tem ga naše ljudstvo sodi. — Pri nas bo imel 18. julija novo sv. mašo g. Rajner Janez iz Rakičana, isti dan bo primiciral g. Kustec v Crensovcih, a 11. julija na Tišini g. Nemec Matija iz Kupšincev.

Mačkovec. Ne da bi nam kdo očital, da zopet napadamo, povedati namreč moramo, da se nam zdi netaktno in brezobzirno, če ima naša občina seje v nedeljo med službo božjo. To se je zgodilo že ponovno. Res je sicer, da je velika večina odbornikov luteranov, pa mislimo, da imajo tudi oni v nedeljo kako službo božjo. Naj se to več ne dogaja! Če že hočete imeti seje ob nedeljah, pa imate na razpolago ves popoldan.

Kaj pravi zakon? Pravilnik k šolskemu zakonu jasno pove, da imajo učitelji praznike kot ostalo uradništvo, pa četudi je na šoli nad 60% drugovercev. Ne vemo, ali tega nekateri naši učitelji ne razumejo ali pa iz mrznje do vere

poučujejo, ko pa sicer vsako priložnost poiščejo, da ni treba poučevati.

Sv. Sebeščan. Opeko za Prosvetni dom smo začeli delati. Imamo je že okrog 30.000 komadov. To je približno polovico. So pri tem velike težave, kajti čisto vse se dela brezplačno. Imamo v fari tudi nekaj ljudi, ki nas ne razumejo in nam celo mečejo polena pod noge in pravijo, da so Prosvetni domovi nepotrebni, kajti teh ni bilo pred sto leti in je vseeno svet stal. Strašno nazadnjaštvo! Ravno radi tega, ker imamo težave, bomo svoje delo in dom bolj cenili in prepričani smo, da bodo pozneje vsi uvideli, kako nam je bil tak kotic potreben.

Sv. Sebeščan. Uro v stolpu nam bo napravil g. Jesenek Martin iz Šmarja pri Jelšah. Do 29. avgusta mora biti že v stolpu. Plačamo jo iz prostovoljnih prispevkov.

V tujino! V mesecu maju je odšlo več tisoč naših delavcev v Nemčijo, Francijo, v Bačko in na državno veleposestvo »Belje«. V tujini je plača dobra. Letos se je odprla za naše delavstvo tudi Nemčija, pa so bili ljudje razočarani; pričakovali so boljše plače. V Nemčiji plačajo našim delavcem mesečno od 25 do 40 mark, pa to je slabo, da lahko delavci svojcem pošljejo mesečno le po 10 mark. Najslabše so naši delavci plačani v Bački, malo bolje v Belju.

TABOR slovenskih fantov in mož v Celju

v dnevih

od 27. do 29. junija 1937

Selnica ob Dravi. V nedeljo 6. junija bo ob pol treh popoldne v posojilniški sobi v župnišču

imelo društvo »Čitalnica« svoj redni občni zbor. Na dnevnem redu je poleg poročil odbornikov, volitev novega odbora in obravnavanje o nadaljnjem društvenem delu. — Vsem, ki jim je blagor ljudstva pri srcu, mora biti skrb za dobro prosvetno organizacijo. Zato vlijudno vabimo vse dosedanje člane, stare in mlade, in še vse druge, zlasti mladino, da se občnega zbora udeležite v čim večjem številu! Z novim poslovnim letom — z novimi načrti na delo! V nedeljo vsi v »Čitalnico«!

Gornja Radgona. V nedeljo 6. junija pride k nam dramatski odsek Slomškovega prosvetnega društva od Male Nedelje, da vprizori pri nas igro »Podrti križ« s sodobno vsebino. Nastopijo tudi malonedeljski pevci. Za tuje igralce in pevce vlada pri nas veliko zanimanje. Ker si Malonedeljčani šele začenjamo graditi svoj prosvetni dom, hočemo polnoštevilno posetiti njihovo prireditel v naši posojilniški dvorani.

»To bi bilo res čudno. Ali vam jaz nisem prijateljica?«

»Veronika, ti si premlada... Pa vendar! Tebi bi mogla zaupati. Morda ti bom kdaj kaj povedala... Danes še ne.«

Žena je utihnila in ni več spregovorila. Niti naslednji dan ni o tem ničesar črhnila. Vendar je vedno bolj premišljevala, tako da tudi Veroniki ni ušla ta njena zamišljenost.

Sosedi, ki so prihajali na bolnico gledat, so se čudili, kako je postala potrpežljiva in krotka. Gašpar se ni čudil, le vesel je bil, da je tako prav zašel. Sicer se je Cenca zmerom razjezila, ko je stresal pred njo svoje muhaste navade in jo je venomer kaj izpraševal; kar srbelo jo je, da bi ga spet dala, kakor je znala, toda zaradi Veronike se je premagovala in se držala prijazno. Gašpar je tedaj zamižal in se je tiho vase smejal. Mežnarju in Marjeti v Šmarju pa je poslal pošto, da je v Cencini hiši stanovitno lepo, vedno je sončno, in ne Veroniki ne Cenci ni treba dežnika.

Nekega večera je močno potrkalo. Veronika je mislila, da je prišel trški padar; zato je hitela odpirat.

Pa je stal pred njo — grofov jagar. Prvi hip sta se oba zdrznila. Potem je vprašal Anza rezko:

»Kako prideš ti sem? Kaj počneš tu?«

»Strežem bolni gospe,« je odvrnilo dekle hladno.

(Dalje sledi)

sam: V malem potočku se steka tudi voda rudnika. Vendar pa se v ta potoček, ki je sicer čist in bister, izgubi kaka postrv. Popoldne je voda v tem potočku navadno bolj plitka. To priliko je porabila mačka, ki se drugače vode močno boji, da je prišla na peščen prod in tamkaj oprezovala. Ko se je mačka počasi sprehajala po produ, prečec na ugoden plen, je nenadno zagledala postrv, ki je švignila v plitki vodi mimo peščenega proda. Mačka je naglo s tačko udarila v vodo in zgrabila s kremplji postrv. Izvlekla jo je na suho ter jo nesla domov, kjer jo je spustila v kuhinji na tla. Mačka je postrv usmrtila tako, da jo je ugriznila v zatilje.